

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

10 septembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul Penal lărgit în componența:
președinte
judecători

Diaconu Iurie
Catan Liliana
Guzun Ion
Mardari Dumitru
Bejenaru Iurie

judecând, fără participarea părților, recursurile ordinare declarate de procurorul în procuratura de circumscripție Bălți, Liliana Pasat, de inculpata Palaria Svetlana și de avocatul Darii Vladimir în numele acesteia, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Bălți din 17 aprilie 2019, în cauza penală privind-o pe

PALARIA Svetlana XXXXX, născută
la XXXXX, originară și domiciliată în XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 10.05.2018 – 13.08.2018;

Instanța de apel: 15.10.2018 – 17.04.2019;

Instanța de recurs: 07.06.2019 – 10.09.2019.

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți din 13 august 2018, Palaria Sv. a fost recunoscută vinovată și condamnată în baza art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal la 8 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis pentru femei și cu privarea de a ocupa funcții sau de a exercita activități legate de circulația drogurilor, etnobotanicilor sau analogilor acestora, pe un termen de 3 ani.

Totodată, instanța a dispus achitarea inculpatei pe capătul de acuzare incriminat acesteia în baza art. 217⁴ alin. (3) lit. c) Cod penal, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

Cererea procurorului privind încasarea din contul inculpatei a cheltuielilor judiciare suportate de stat pentru efectuarea expertizelor judiciare, a fost respinsă.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a reținut următoarea bază factologică:

„Palaria Sv., în perioada decembrie 2017 - ianuarie 2018, urmărind scopul înfăptuirii circulației ilegale a drogurilor în scop de înstrăinare, având scopul obținerii unui profit, fiind prezentă, de mai multe ori în incinta serviciului narcologic din cadrul IMSP SCM Bălți, amplasat pe str. Decebal, 101, unde era beneficiara tratamentului farmaceutic cu metadon, care conform condițiilor programei de reabilitare urma să-1

întrebuințeze în cabinetul instituției medicale, o parte din cantitatea de metadon ce se referă la substanțe stupefiante o consuma în incinta instituției sus menționate, iar altă parte a soluției de metadon o scotea ilegal, ieșind în afara instituției medicale și o realiza altor persoane consumatorilor de droguri pe teritoriul mun. Bălți, contra diferitor sume de bani, și anume:

- la 1 decembrie 2017, ora 11:49, aflându-se pe str. Decebal, 101 mun. Bălți, contra sumei de 100 lei, ilegal a înstrăinat lui Tofan V. lichid străveziu fără miros, care conform raportului de expertiză chimică nr. 34/12/2R-1700 din 5 decembrie 2017, reprezintă droguri sub formă de metadon, în cantitate de 0,05 grame (materie uscată), adică în proporții mari;

- la 20 decembrie 2017, aflându-se pe str. Decebal, 101 mun. Bălți, ilegal contra sumei de 80 lei, a înstrăinat lui Tofan V. lichid străveziu fără miros, care conform raportului de expertiză chimică nr. 34/12/2-R112 din 12 februarie 2018, reprezintă substanțe stupefiante droguri, sub formă de metadon, în cantitate de 0,132 grame (materie uscată), adică în proporții mari;

- la 22 decembrie 2017, aflându-se pe str. Decebal, 101 mun. Bălți, ilegal contra sumei de 80 lei, a înstrăinat lui Tofan V. lichid străveziu fără miros, care conform raportului de expertiză chimică nr.34/12/2-R187 din 27 februarie 2018, reprezintă substanțe stupefiante droguri, sub formă de metadon, în cantitate de 1,224 grame (materie uscată), adică în proporții mari;

- la 27 decembrie 2017, aflându-se pe str. Decebal, 101 mun. Bălți, ilegal contra sumei de 50 lei, i-a înstrăinat lui Tofan V. lichid străveziu fără miros, care conform raportului de expertiză chimică nr. 34/12/2-R-188 din 27 februarie 2018, reprezintă substanțe stupefiante droguri, sub formă de metadon, în cantitate de 0,32 grame (materie uscată), adică în proporții mari;

- la 8 ianuarie 2018, aflându-se pe str. Decebal, 101 mun. Bălți, ilegal contra sumei de 50 lei, a înstrăinat cet. Sidorciuc Ig. lichid străveziu fără miros, care conform raportului de expertiză chimică nr. 34/12/2-R189 din 27 februarie 2018, reprezintă substanțe stupefiante (droguri) sub formă de metadon în cantitate de 1,764 grame (materie uscată), adică în proporții deosebit de mari;

- la 11 ianuarie 2018, aflându-se pe str. Decebal, 101 mun. Bălți, ilegal contra sumei de 50 lei, a înstrăinat cet. Sidorciuc Ig. lichid străveziu fără miros, care conform raportului de expertiză chimică nr. 34/12/2-R-255 din 15 martie 2018, reprezintă substanțe stupefiante (droguri) sub formă de metadon în cantitate de 0,704 grame (materie uscată), adică în proporții mari;

- la 17 ianuarie 2018, aflându-se pe str. Decebal, 101 mun. Bălți, ilegal contra sumei de 50 lei, a înstrăinat cet. Sidorciuc Ig. lichid străveziu fără miros, care conform raportului de expertiză chimică nr. 34/12/2-R190 din 27 februarie 2018, reprezintă substanțe stupefiante (droguri) sub formă de metadon în cantitate de 2,448 grame (materie uscată), adică în proporții deosebit de mari;

- la 19 ianuarie 2018, aflându-se pe str. Decebal, 101 mun. Bălți, ilegal contra sumei de 40 lei, a înstrăinat cet. Sidorciuc Ig. lichid străveziu fără miros, care conform

raportului de expertiză chimică nr. 34/12/2-R-263 din 19 martie 2018, reprezintă substanțe stupefiante (droguri) sub formă de metadon, în cantitate de 0,544 grame (materie uscată), adică în proporții mari;

- la 22 ianuarie 2018, aflându-se pe str. Decebal, 101 mun. Bălți, ilegal contra sumei de 50 lei, i-a înstrăinat cet. Sidorciuc Ig. lichid străveziu fără miros, care conform raportului de expertiză chimică nr. 34/12/2-R-264 din 19 februarie 2018, reprezintă substanțe stupefiante (droguri) sub formă de metadon în cantitate de 1,05 grame (materie uscată), adică în proporții deosebit de mari.

Cantitatea totală de metadon înstrăinată constituie 8,216 grame, adică proporții deosebit de mari.

La fel, la 23 martie 2018, în cadrul percheziției corporale a cet. Palaria Sv., în buzunarul drept al scurtei în care era îmbrăcată s-a depistat și ridicat un vas din masă plastică cu volumul 30 ml, în interiorul căruia pe fundul vasului s-a depistat un lichid străveziu fără miros, care conform raportului de expertiză chimică nr. 34/12/2-R-313 din 29 martie 2018, pe pereții vasului din plastic, cu capacitatea de 30 ml, s-a depistat urme de substanța metadon (C₂₁H₂₇NO), care se referă la substanțe stupefiante. Metadonul este inclus în Tabelul nr. II Substanțe narcotice, substanțe psihotrope, utilizate în scopuri medicale. Lista nr. 1 „Substanțe narcotice incluse în listele 2 și 4 ale Convenției Unice ONU asupra Stupefiantelor”, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 1088 din 5 octombrie 2004.”

Pe baza factologică expusă supra, confirmată de probele administrate, instanța a reținut că, în drept, faptele inculpatei întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal, după indicii calificativi: *circulația ilegală a drogurilor, manifestată prin procurarea, păstrarea drogurilor în scop de înstrăinare și înstrăinarea ilegală a drogurilor, săvârșită în proporții deosebit de mari.*

3. Legalitatea și temeinicia sentinței, în termenul și modul prevăzut de art. 402-403 Cod de procedură penală, a fost atacată cu apeluri de către procuror, inculpată și avocatul Darii VI. în interesele acesteia.

3.1. Procurorul a solicitat casarea parțială a sentinței în latura penală în partea achitării, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care ultima să fie recunoscută vinovată de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 217⁴ alin. (3) lit. c) Cod penal, cu stabilirea pedepselor după cum urmează: - în baza art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal - 7 ani închisoare, cu privare pe un termen de 2 ani de dreptul de a ocupa funcții în domeniul circuitului legal de droguri; - în baza art. 217⁴ alin.(3) lit. c) Cod penal - 10 ani închisoare, cu amendă 4000 unități convenționale; în baza art. 84 alin. (1) Cod penal, prin cumul parțial, inculpatei să-i fie aplicată pedeapsa definitivă de 10 ani 6 luni închisoare, cu executarea acesteia în penitenciar pentru femei de tip închis, cu privare pe un termen de 2 ani de dreptul de a ocupa funcții în domeniul circuitului ilegal de droguri și cu amendă 4000 unități convenționale. Cheltuielile judiciare în sumă de 18480 lei, care sunt costul expertizelor judiciare, să fie încasate de la inculpată.

În motivarea cerințelor din apel, procurorul a indicat asupra următoarelor aspecte de fapt și de drept:

- partea acuzării califică acțiunile ilegale ale lui Palaria Sv. drept infracțiuni diferite, (art. 217¹ alin. (4) lit. d) și art. 217⁴ alin. (3) lit. c) Cod penal). Referitor la calificarea în baza art. 217⁴ alin. (3) lit. c) Cod penal s-a menționat că, inculpata este consumatoare de droguri, fiind beneficiara Tratatului farmacologic cu metadon din incinta IMSP SCM Bălți, unde potrivit condițiilor programei de reabilitare dânsa primea doza de metadon zilnic, care urma să fie administrat în incinta spitalului, sub supravegherea cadrului medical. Metadonul, având un circuit restrâns, se administra doar în anumite condiții, care erau expres prevăzute de Programa dată. După eliberarea dozei de metadon de către cadrul medical, în speța Palaria Sv. devenea posesoarea acestui drog, care este cu circuit restrâns și nicidecum proprietar. Ori, inculpata era obligată să-l administreze prin înghițire, iar acțiunile sale ilegale intervin în momentul în care ea, contrar prevederilor legale din Programul de reabilitare, îl tănuia prin neînghițire și îl scotea în afara spitalului. În situația respectivă acțiunile sale poartă calificarea de sustragere de droguri. necesitând o încadrare separată existând un concurs de infracțiuni;

- sentința în latura neîncasării cheltuielilor de judecată stabilite pe cauza penală, este ilegală și pasibilă anulării din motiv că în materialele cauzei penale s-au constatat cheltuieli judiciare în sumă de 18480 lei, care sunt costul expertizelor judiciare. Conform art. 227-229 CPP, cheltuielile de judecata cuprind sumele cheltuite în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală, iar plata acestora sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului (art. 229 alin. (1) CPP).

3.2. Inculpata Palaria Sv. și-a expus dezacordul față de sentință considerând-o ilegală, deoarece instanța i-a refuzat în unele expertize, și anume: - nu a fost verificată prezența salivei sale în metadon; amprente digitale de pe vesela de plastic; nu este nici o bancnotă, pe care i-au dat-o martorului la poliție pentru procurarea metadonului de la sine, lipsesc amprente pe ele; nu este prezentă nici o secvență video sau audio, unde să se vadă că vinde metadon. Infracțiunea data, este bazată doar pe declarațiile unui narcoman, care conduce mașina în stare de ebrietate narcotică.

3.3. Avocatul Darii VI. acționând în interesele inculpatei a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului prevăzut pentru prima instanță, prin care Palaria Sv. să fie achitată pe art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal, deoarece nu s-a constatat existența faptei infracțiunii. În rest sentința să fie menținută fără modificări.

În argumentarea poziției apărătorul a indicat următoarele:

- probele examinate în instanța de judecată nu au demonstrat vinovăția acesteia, fiind contradictorii, conțin numeroase dubii, care conform art. 8 Cod de procedură penală trebuie interpretate în favoarea inculpatei;

- instanța nu a supus unei analize ample și nu a dat apreciere divergențelor și contradicțiilor dintre probele administrate și în mod special în contrapondere cu declarațiile martorului sub acoperire Tofan V. (cu datele de identitate schimbate);

- sentința este întemeiată pe declarațiile de la urmărirea penală a martorului Sidorciuc Ig., cu datele de identitate schimbate, citite în instanța de judecată la demersul procurorului

în legătură cu decesul acestuia, deși nu au fost depuse în cadrul confruntării cu învinuita, partea apărării fiind lipsită de posibilitatea de a pune întrebări;

- potrivit art. 371 CPP, menționează că învinuirea înaintată și susținută de acuzatorul de stat e contrară prevederilor art. 281 alin. (3) CPP. În cazul dat, e descrisă o faptă care e încadrată în temeiul diferitor articole dar instanța de fond n-a dat vreo apreciere acestui fapt;

- au rămas fără apreciere obiectivă și declarațiile martorului sub acoperire Tofan V., care combat în totalitate probele scrise ale acuzării;

- conform învinuirii au fost efectuate 9 achiziții de control cu urmărire vizuală a transiterii banilor și primirii metadonului de către cumpărători, dar la materialele cauzei sunt doar documente întocmite în birourile colaboratorilor de poliție. Nu există nici măcar o fotografie de fixare a momentului de vânzare-cumpărare a metadonului, deși conform rapoartelor ofițerilor de investigație acestea se aflau la 10-20 metri de locul în care Palaria Sv. transmitea metadonul. De la Palaria Sv. nu au fost ridicați banii invocați ca transmiși sub controlul poliției;

- faptele invocate în învinuire au avut loc în decembrie 2017 - 22 ianuarie 2018, iar urmărirea penală pe 8 cazuri a început la 26.03.2018. Toate acestea trezesc mari îndoieli în veridicitatea probelor prezentate de acuzare și legalitatea acțiunilor procesuale.

4. Prin decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Bălți din 17 aprilie 2019 apelurile declarate de avocatul Dării VI. și inculpată au fost respinse, ca nefondate, iar apelul procurorului admis, cu casarea sentinței în latura penală și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează:

- Palaria Sv. recunoscută vinovată în baza art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsa de 7 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în domeniul circuitului legal de droguri pe un termen de 2 ani;

- Palaria Sv. a fost recunoscută vinovată și condamnată în baza art. 217⁴ alin. (3) lit. c) Cod penal la 10 ani închisoare, cu amendă în mărime de 4000 unități convenționale.

Conform art. 84 alin. (1) Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, inculpatei i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 10 ani 6 luni închisoare, cu executarea acesteia în penitenciar de tip închis pentru femei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în domeniul circuitului legal de droguri pe un termen de 2 ani și cu amendă în mărime de 4000 unități convenționale.

În rest, celelalte dispoziții ale sentinței au fost menținute fără modificări.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat că în vederea respectării prevederilor procedurale legale din art. 414 alin. (1), (2) Cod de procedură penală, a admis demersul părții acuzării privind reluarea cercetării judecătorești pe caz potrivit modului stabilit pentru prima instanță, pe capătul de învinuire în baza art. 217⁴ alin. (3) lit. c) Cod penal, dispunând audierea nemijlocită în ședința instanței de apel a inculpatei Palaria Sv. și cercetarea suplimentară a probelor administrate de prima instanță (care pot fi, de asemenea, apreciate în mod diferit), precum și administrarea oricăror probe noi prezentate de părți.

Analizând și verificând actele cauzei raportate la alegațiile expuse de procuror în

cererea de apel, instanța de apel a conchis că, prima instanță neîntemeiat și eronat a ajuns la concluzia achitării lui Palaria Sv. în baza art. 217⁴ alin. (3) lit. c) Cod penal, din motiv că fapta inculpatei nu întrunește elementele infracțiunii, or reieșind din întregul volum de probe se constată cu certitudine că acestea dovedesc vinovăția inculpatei.

Astfel, reieșind din întreaga sistemă de probe apreciate de către instanța de apel prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, care coroborează între ele se demonstrează incontestabil faptul comiterii de către Palaria Sv. a infracțiunii prevăzute de art. 217⁴ alin. (3) lit. c) Cod penal.

Hotărârea instanței de fond vine în contradicție cu probele din dosar, inculpata este consumatoare de droguri, fiind beneficiara tratamentului farmacologic cu metadon din incinta IMSP SCM Bălți, unde conform condițiilor programei de pilotare dumneai primea doza de metadon zilnic, care urma să fie administrată de aceasta în incinta spitalului, sub supravegherea cadrului medical. Metadonul, având un circuit închis, se administra doar în anumite condiții, care erau expres prevăzute. După eliberarea dozei de metadon de către cadrul medical, în special de sora medicală, Palaria Sv. devenea posesoarea acestui drog, care este cu circuit restrâns și nicidecum proprietara lui. Ori, inculpata era obligată să-l administreze prin înghițire, iar acțiunile sale ilegale intervin în momentul în care ea, contrar prevederilor legale din Programul de reabilitare, îl tănuia, prin neînghițire și îl scoate în afara spitalului.

Inculpata în instanța de apel, fiind audiată a declarat că: *„a decis să ajute persoana data. Doza data era destinată ei, dar i-a dat acelei persoane în mod benevol. Nu a scos niciodată metadon, a fost unica dată când s-a întâmplat a dat din gură în gură. O parte din metadon și-a luat ei, cealaltă parte i-a dat-o acelei persoane.”*

În situația în care drogul, adică metadonul, nu-i aparține de drept, ci este administrat cu scop de tratament, iar inculpata îl scoate ilegal de pe teritoriul spitalului, prin tănuirea de la asistenta medicală, acțiunile acesteia urmează a fi încadrate în baza art. 217⁴ alin. (3) lit. c) Cod penal.

Pe baza stării de fapt expuse, confirmate de probele administrate, instanța a reținut că, *în drept*, fapta inculpatei întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 217⁴ alin. (3) lit. c) Cod penal, după indicii calificativi: *circulația ilegală a drogurilor, manifestată prin procurarea, păstrarea drogurilor în scop de înstrăinare și înstrăinarea ilegală a drogurilor, săvârșită în proporții deosebit de mari, în cantitate de 8,216 grame (metadon).*

Argumentele invocate de prima instanță precum că fapta săvârșită de inculpată nu întrunește elementele infracțiunii nu au suport probatoriu și contravin probelor administrate, iar nerecunoașterea vinovăției de către Palaria Sv. nu o eliberează de răspunderea penală, de vreme ce există probe pertinente și concludente care, în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor, îi dovedesc cu certitudine vinovăția.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de apel a ținut cont de prevederile art. 75 Codul penal, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care îi agravează ori atenuează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatei,

precum și de condițiile de viață ale familiei acesteia, de faptul că are antecedentul penal stins, că inculpata nu și-a recunoscut și nu a conștientizat gravitatea celor comise, la nivel de înțelegere a situației în care s-a pomenit, prin urmare nu se căiește, de aceea pentru îndreptarea și reeducarea ei este necesară aplicarea pedepsei, prin prisma prevederilor art. 84 alin. (1) Cod penal, pe un termen de 10 (zece) ani 6 (șase) luni închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în domeniul circuitului legal de droguri pe un termen de 2 (doi) ani și cu amendă în mărime de 4000 unități convenționale, ceea ce va duce la restabilirea echității sociale, corectarea condamnatei, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea ei, cât și a altor persoane, ceea ce este proporțional cu faptele comise.

Afirmațiile avocatului Dării Vl. în interesele inculpatei, cât și a inculpatei Palaria Sv., precum că, *instanța de fond incorect a apreciat probele cauzei, punându-le la baza sentinței de condamnare, solicitând achitarea inculpatei pe art. 217^A alin. (4) lit. d) Cod penal, deoarece nu s-a constatat existența faptei infracțiunii*, nu pot fi reținute ca temei de admitere a apelului, deoarece ca probe, acestea sunt administrate cu respectarea procedurii penale, verificate și apreciate de instanța de fond, cât și instanța de apel conform legislației în vigoare.

De altfel, criticele formulate de apelant au format obiect de discuție la judecarea cauzei în instanța de fond și căroră instanța de fond le-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în prezenta sentință, soluție pe care instanța de apel și-o însușește pe deplin și a cărei reluare nu se mai impune.

6. Nefiind de acord cu soluția adoptată de instanța de apel procurorul, inculpata și avocatul Dării Vl. au declarat recursuri ordinare.

6.1. Procurorul solicită casarea parțială a deciziei instanței de apel, în partea neîncasării cheltuielilor judiciare, cu remiterea cauzei la rejudecare menționând că în cadrul instrumentării cauzei penale în care este vizată Palaria Sv. au fost dispuse efectuarea expertizelor judiciare, concluziile căroră au fost consemnate în următoarele rapoarte: raportul de expertiză chimică nr.34/12/2R-1700 din 05.12.2017; raportul de expertiză chimică nr.34/12/2R-1 12 din 12.12.2018; raportul de expertiză chimică nr. 34/12/2R-187 din 27.02.2018; raportul de expertiză chimică nr. 34/12/2R-188 din 27.02.2018; raportul de expertiză chimică nr. 34/12/2R-189 din 27.02.2018; raportul de expertiză chimică nr.34/12/2R-255 din 15.03.2018; raportul de expertiză chimică nr. 34/12/2R-190 din 27.02.2018; raportul de expertiză chimică nr. 34/12/2R-263 din 19.03.2018; raportul de expertiză chimică nr. 34/12/2R-264 din 19.02.2018; raportul de expertiză chimică nr. 34/12/2R-313 din 29.03.2018, iar costul total al acestora constituie 18480 lei.

Potrivit prevederilor art. 229 alin. (1) Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului. Instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepția sumelor plătite interpreților, traducătorilor, precum și apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistență juridică garantată de stat, atunci când aceasta o cer interesele justiției și condamnatul nu dispune de mijloacele necesare.

Astfel, reieșind din concluziile expuse de către instanța de apel în motivarea soluției adoptate, care a dispus menținerea sentinței prin care a fost respinsă ca neîntemeiată solicitarea înaintată de procuror privind încasarea cheltuielilor de judecată în sumă de 18480 lei, cu titlu de cheltuieli pentru efectuarea expertizelor judiciare, inculpata fiind eliberată total de la plata acestora, fără a indica, a motiva și a face careva referire la faptul dacă plata cheltuielilor judiciare poate influența substanțial asupra situației materiale a persoanelor care se află la întreținerea inculpatei, în conformitate cu prevederile art. 229 alin. (2) Cod de procedură penală.

Reieșind din cele expuse, procurorul consideră că instanțele de judecată nu au clarificat obiectiv necesitatea încasării cheltuielilor de judecată, adoptând astfel o decizie neargumentată în acest sens.

O asemenea decizie a instanței de apel nu poate fi menținută și urmează a fi casată pe motivele și temeiurile prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6) CPP, iar în scopul reparării erorilor admise, cauza urmează a fi remisă la rejudecare.

6.2. Apărătorul Dării VI. acționând în interesele inculpatei solicită casarea integrală a sentinței și deciziei instanței de apel cu remiterea cauzei la rejudecare, în aceeași instanță, în alt complet de judecată.

În acest proces penal vinovăția lui Palaria Sv. este întemeiată exclusiv pe presupuneri, dar și pe probe dubioase, pe declarațiile a doi martori cu datele de identitate schimbate (Tofan V. și Sidorciuc Ig.), consumatori de droguri, cu dosare penale, respectiv ușor influențați de poliție pentru a face declarațiile necesare pentru formularea învinuirii, pe rapoartele colaboratorilor poliției, scrise sub indigo pentru toate cele 9 cazuri documentate, dar neconfirmate prin alte probe certe.

Instanța de apel s-a limitat la afirmarea că, pe caz, sunt suficiente probe directe, utile, pertinente și concludente, în urma cercetării cărora rezultă faptul comiterii de către inculpata Palaria Sv. a infracțiunilor incriminate acesteia prin rechizitoriu. Instanțele de fond și apel nu au ținut cont, nu au verificat multilateral, obiectiv și nu au combătut prin probe certe declarațiile lui Palaria Sv. că nu a înstrăinat metadon persoanelor indicate în învinuire, nu au contrapus declarațiile acestora cu probele materiale, corpurile delictive examinate în ședința de judecată, co-raportate la declarațiile persoanelor sub acoperire, rapoartelor de expertiză a lichidului prezentat de către acestea.

Instanța de Apel a descris concis motivele apelurilor părții apărării, dar nu s-a expus asupra acestora, contrar prevederilor art. 427 alin. (1) pct. 6 Cod de procedură penală.

Nu s-a ținut seama de declarațiile contradictorii ale martorului, agent sub acoperire, dar și inculpat în alte dosare penale, Tofan V., privind cantitatea metadonului cumpărat, sumele achitate, metodele de transmitere de la inculpată către el a acestui lichid și metoda de transmitere a lui a acestui lichid către ofițerii de investigație, adică în ce vase, ce cantitate, culoarea lichidului. Nici instanța de fond, nici cea de apel, deși acestea au fost invocate în apelul apărătorului, dar și a inculpatei nu s-au expus asupra faptelor respective.

La fel, au rămas fără răspuns motivele din apeluri privind încălcarea de către instanța de fond a prevederilor art. 371 CPP, art. 281 alin. (3) CPP privind formularea învinuire pentru două fapte printr-o singură descriere, privind lipsa înregistrărilor video, foto a

momentului transmiterii de către Pălăria S. a metadonului și primirii banilor marcați, a examinărilor privind existența amprentelor digitale pe vasele de masă plastică pe care le-ar fi transmis martorilor cifrați, motivele pentru care urmărirea penală a început peste mai mult de două luni de la ultima faptă supusă controlului din partea poliției.

Recurentul atrage atenția instanței și asupra faptului că, condamnând-o pe Palăria Sv. pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217⁴ alin. (3) lit. c) Cod penal, instanța de apel nu a descris și nu a constatat fapta pentru care aceasta a fost condamnată pe acest articol.

Ca probă a vinovăției inculpatei, ambele instanțe invocă faptul că aceasta a recunoscut un caz de transmitere fără remunerare a unei părți din doza destinată ei altei persoane care avea nevoie de ajutor, deoarece se simțea rău. Însă, instanțele n-au indicat și faptul că cazul respectiv nu ține de învinuirea formulată, că acesta a fost un caz singular, de compătimire a unei persoane.

Mai mult, pentru condamnarea inculpatei și pe art. 217⁴ alin. (3) lit. c) Cod penal instanța de apel a copiat motivarea apelului procurorului în acest sens.

Astfel, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii Curții de Apel, admițându-se și o eroare gravă de fapt și de drept, care a afectat soluția instanței. Respectiv, atât sentința, cât și decizia instanței de apel sunt ilegale.

6.3. Inculpata în cererea de recurs declarată solicită să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă pentru faptele comise, evidențiind aceleași argumente ca și în cererea de apel.

7. Judecând recursurile ordinare, în raport cu actele cauzei, Colegiul Penal lărgit ajunge la concluzia că acestea urmează a fi admise, pentru considerentele expuse în contextul ce urmează.

Cu titlul preliminar, se relevă că obiectul cenzurii instanței de recurs este limitat la analiza chestiunilor de drept, respectiv rațiunea și finalitatea exercitării acestei căi de atac, se rezumă la înlăturarea erorilor de drept admise de instanța ierarhic inferioară, la etapa precedentă de judecare a cauzei, regulă stipulată și în art. 434 Cod de procedură penală.

În concordanță cu dispoziția art. 414 Cod de procedură penală, chestiunile de fapt asupra cărora trebuie să se pronunțe prima instanță și care, prin apel, se transmit instanței de apel, cuprind următoarele aspecte: *dacă fapta reținută a fost săvârșită ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și, dacă da, în ce împrejurări a fost comisă, dacă există circumstanțe atenuante și agravante, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma art. 101 Cod de procedură penală.* În ceea ce privește chestiunile de drept pe care urmează să le soluționeze instanța de apel, acestea se referă la: *dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă normele de drept procesual sau penal au fost corect aplicate.*

În cazul în care se constată încălcări ale prevederilor legale referitoare la chestiunile nominalizate supra, hotărârea instanței de apel urmează a fi desființată, cu dispunerea rejudecării cauzei. În acest sens, instanța se conduce de prevederile art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, potrivit cărora judecând recursul, instanța este în drept să-l admită, cu casarea totală a hotărârii atacate și cu dispunerea rejudecării cauzei de către

aceiași instanță de apel, în alt complet de judecată, în cazul în care erorile judiciare nu pot fi corectate la această etapă a procedurilor.

Verificând actele din dosarul deferit judecătii, Colegiul Penal lărgit constată că decizia instanței de apel, în primul rând, prezintă deficiențe din punct de vedere al neconstatării faptei infracționale reținute în sarcina inculpatei ca comisă și încadrată juridic în baza art. 217⁴ alin. (3) lit. c) Cod penal, precum și insuficienței expunerii argumentelor vizavi de concluzia condamnării inculpatei pe ambele capete de acuzare, în al doilea rând, instanța de apel nu a formulat careva argumente plauzibile în vederea respingerii apelurilor declarate de partea apărării și de partea acuzării în ceea ce privește încasarea cheltuielilor judiciare și în cel de al treilea rând dispozitivul deciziei este neclar și nu se conciliază cu cele expuse în partea descriptivă a deciziei. Pe lângă acestea, se observă că procedura de examinare a apelului, după o hotărâre de achitare pronunțată de prima instanță, a fost viciată. Erorile de drept semnalate au condiționat casarea integrală a deciziei instanței de apel și dispunerea rejudecării cauzei, de către aceeași instanță, în alt complet de judecată.

Înainte de a purcede la expunerea pe fond a motivelor care au condiționat casarea integrală a deciziei contestate, Colegiul relevă că această cauză prezintă relevanță din considerentul că la descoperirea infracțiunilor imputabile inculpatei Palaria Sv. au acționat sub egida colaboratorilor de poliție doi martori cifrați, Tofan V. și Sidorciuc Ig., cu identitatea modificată, ceea ce ridică anumite aspecte de echitabilitate a procedurii ce urmează a-i fi garantate inculpatei pe tot parcursul procesului penal desfășurat împotriva acesteia de autoritățile statului și anume: principiul egalității armelor, administrarea și interpretarea prin coroborare a tuturor probelor, respectarea exigențelor Convenției Europene a Drepturilor Omului în materia provocării la comiterea infracțiuni și efectuării achizițiilor de control din partea agenților statului.

Cu toate că în privința inculpatei plana o prezumție obiectivă că acesta ar fi implicată în circulația ilegală de droguri, totuși instanțele penale trebuie să efectueze o examinare minuțioasă și atentă a tuturor materialelor din dosar, pentru a decide asupra vinovăției acesteia de cele incriminate prin rechizitoriu, dezbătând într-un proces contradictoriu versiunea lui Pălărie Sv. despre nevinovăția sa.

La caz, din analiza textuală atât a sentinței, cât și a deciziei instanței de apel, se constată că poziția părții apărării vizavi de nevinovăția inculpatei pe ambele capete de acuzare a fost ignorată de instanțe, care limitându-se la fraze generale au menționat doar că o consideră neîntemeiată, deoarece vinovăția inculpatei se dovedește prin ansamblul de probe acumulate în dosar și cercetate în cadrul ședințelor de judecată.

Pe aceeași linie de considerente, Colegiul Penal lărgit consemnează că și Curtea de Apel, judecând apelurile, a eșuat să formuleze careva motive plauzibile față de respingerea apelurilor declarate de inculpată și apărătorul acesteia Darii Vl., astfel neexaminând cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptând o soluție pripită și nemotivată, prin ce a admis eroarea de drept prescrisă de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală. Decizia Curții de Apel Chișinău nu cuprinde relevarea considerentelor și temeiurilor care au stat la baza respingerii apelurilor declarate de partea apărării în coroborare cu

concluziile formate în rezultatul verificării sentinței atacate, toate acestea raportate cu motivele invocate de apelanți în cereri și problemele de fapt și de drept ridicate de aceștia.

Lipsa unei motivări adecvate cerințelor legii într-o hotărâre judecătorească afectează grav respectarea garanțiilor procedurale a părților la un proces echitabil. În același timp se precizează că, obligația instanței de a-și motiva hotărârea face parte din setul de garanții stabilite pentru existența unui proces echitabil. Or, potrivit jurisprudenței constante a CtEDO, expuse în cazurile aplicării art. 6 al Convenției, s-a conchis că o hotărâre motivată demonstrează că părțile au fost auzite în cadrul procesului penal. (*Suominen c. Finlandei* (2003) §37, *Kuznetsov și alții c. Rusiei* (2007) §85)

Din decizia recurată se constată că, instanța de apel deși a descris detaliat cele conținute în cererile de apel a inculpatei și apărătorului acesteia, respingând alegațiile părților s-a limitat la următoarele fraze generaliste:

„15. Afirmațiile avocatului Darii Vl. în interesele inculpatei, cât și a inculpatei Palaria Sv., precum că, instanța de fond incorect a apreciat probele cauzei, punându-le la baza sentinței de condamnare, solicitând achitarea inculpatei pe art. 217⁴ alin. (4) lit. d) Cod penal, deoarece nu s-a constatat existența faptei infracțiunii, nu pot fi reținute ca temei de admitere a apelului, deoarece ca probe, acestea sunt administrate cu respectarea procedurii penale, verificate și apreciate de instanța de fond, cât și instanța de apel conform legislației în vigoare.

Colegiul consideră că apelurile depuse sunt neîntemeiate, iar argumentele invocate în apeluri se determină a fi declarative, careva probe și dovezi în confirmarea argumentelor date nu au fost prezentate.

De altfel, Colegiul mai reține că criticele formulate de apelant au format obiect ce discuție la judecarea cauzei în instanța de fond și cărora instanța de fond le-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în prezenta sentință, soluție pe care instanța de apel și-o însușește pe deplin și a cărei reluare nu se mai impune.

Din aceste considerente, Colegiul penal instituie că apelurile date sunt formale, nefiind indicată eroarea judiciară, însă doar au fost relatate faptele conform viziunii acestuia sub formă de apărare, din care motiv va fi respins.”

După cum se învederează din textul de mai sus, instanța de apel, nu a întreprins „un efort conștiincios” pentru a elucida toate circumstanțele ce au avut importanță pentru partea apărării, care prin argumentele expuse în apel și-a susținut poziția despre nevinovăția inculpatei pe capătul de acuzare incriminat acesteia în baza art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal, ci mai degrabă pur formal a menționat că se aliniază statuărilor din sentință respingând apelurile părților, acestea neprimind nici un răspuns concret la criticele avansate în fața instanței, care printre altele se refereau la principiul egalității armelor, adică la înlăturarea contradicțiilor existente între declarațiilor martorilor acuzării și posibilitatea părții de a acorda întrebări acestora (*martori care au acționat sub egida organelor de stat*).

Toate acestea confirmă că mențiunile titularilor dreptului de recurs în partea ce ține de insuficiența motivării deciziei adoptate de instanța de apel sunt întemeiate, Colegiul considerând relevant de a puncta că, o hotărâre motivată, în sensul legislației naționale

pertinente, precum și a jurisprudenței constante a CtEDO, trebuie să conțină motivele de fapt și de drept care au format convingerea instanței la adoptarea soluției, precum și cele pentru care s-au înlăturat cererile părților în raport cu analiza probatoriului administrat în cauză.

Pe de altă parte, este notabil faptul că printre obligațiile de bază a instanței de apel rezultate din legea procesuală se enumeră și verificarea atât a circumstanțelor de fapt, cât și a celor de drept, incidente cauzei deduse judecării, de aceea este greșit menționat în decizie că: *„criticele formulate de apelant au format obiect ce discuție la judecarea cauzei în instanța de fond și cărora instanța de fond le-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în prezenta sentință, soluție pe care instanța de apel și-o însușește pe deplin și a cărei reluare nu se mai impune.”* Este inadmisibilă o atare afirmare din considerentul că, partea apărării contestând sentința, a menționat printre argumente că: instanța nu a supus unei analize ample și nu a dat apreciere divergențelor și contradicțiilor dintre probele administrate și în mod special în contrapunere cu declarațiile martorului sub acoperire Tofan V. (cu datele de identitate schimbate); sentința este întemeiată pe declarațiile de la urmărirea penală a martorului Sidorciuc Ig., cu datele de identitate schimbate, citite în instanța de judecată la demersul procurorului în legătură cu decesul acestuia, deși nu au fost depuse în cadrul confruntării cu învinuita, partea apărării fiind lipsită de posibilitatea de a pune întrebări; potrivit art. 371 CPP, menționează că învinuirea înaintată și susținută de acuzatorul de stat e contrară prevederilor art. 281 alin. (3) CPP; în cazul dat, e descrisă o faptă care e încadrată în temeiul diferitor articole dar instanța de fond n-a dat vreo apreciere acesteia; au rămas fără apreciere obiectivă și declarațiile martorului sub acoperire Tofan V., care combat în totalitate probele scrise ale acuzării; conform învinuirii au fost efectuate 9 achiziții de control cu urmărire vizuală a transmiterii banilor și primirii metadonului de către cumpărători, dar la materialele cauzei sunt doar documente întocmite în birourile colaboratorilor de poliție; nu există nici măcar o fotografie de fixare a momentului de vânzare-cumpărare a metadonului, deși conform rapoartelor ofițerilor de investigație acestea se aflau la 10-20 metri de locul în care se pretinde că Palaria Sv. transmitea metadonul; de la Palaria Sv. nu au fost ridicați banii invocați ca transmiși sub controlul poliției.

Or, anume datorită faptului că textul sentinței nu conține răspunsuri la criticele de mai sus, partea apărării a obiectat împotriva sentinței. Totodată, instanța de fond nu putea să reflecte în sentință criticele expuse de apelanți în apeluri, deoarece obiecțiile vizează nemijlocit textul sentinței motivate, de care părțile au luat cunoștință după pronunțarea acesteia, respectiv Curtea de Apel nu a fost în drept să menționeze că: *„instanța de fond le-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în prezenta sentință, soluție pe care instanța de apel și-o însușește pe deplin și a cărei reluare nu se mai impune”*.

În general, pentru corectitudinea judecării prezentei cauze, este imperios de a supune analizei și aprecierii toate probele acumulate în dosar, având în subsidiar în vedere faptul că apărătorul inculpatului supune criticii verosimilitatea unor probe. De altfel, în cadrul cercetării judecătorești se administrează probe anume pentru lămurirea faptelor și

împrejurărilor importante, sub toate aspectele, în condiții de nemijlocire, publicitate și contradictorialitate, în scopul perceperii directe a probelor de către instanța de judecată pentru formularea opiniei vizavi de vinovăția persoanei trimise în judecată.

Mai mult, atunci când unei persoane i se reproșează săvârșirea unei fapte penale și i se aduce o acuzație, aceasta trebuie să fie bazată pe probe pertinente, veridice și concludente care ar dovedi, dincolo de orice îndoială rezonabilă, că fapta există, constituie infracțiune și a fost comisă anume de inculpată în circumstanțele descrise în actul de învinuire.

În jurisprudența sa constantă Curtea Europeană a Drepturilor Omului reamintește cu fiecare ocazie posibilă că echitatea unei proceduri se apreciază în raport cu ansamblul acesteia. Curtea Europeană a reiterat că efectul articolului 6 § 1 este, *inter alia*, de a plasa „tribunalul” sub o obligație de a proceda la o examinare corespunzătoare a pledoariilor, argumentelor și probelor, fără a prejudicia propria apreciere a acestora.

În același context, instanța de recurs evidențiază faptul că criticele procurorului vizavi de neîncasarea cheltuielilor de judecată, la fel, au rămas fără un răspuns din partea instanței de apel, care după cum se învederează din dispozitivul deciziei, în această parte, a menținut statuările din sentință despre neîncasarea lor. Astfel, se reiterează faptul că, chiar dacă instanța de apel menține careva dispoziții ale sentinței, respingerea solicitării părții urmează a fi motivată.

În continuare, Colegiul menționează că printre temeiurile relevante, care au stat la baza casării deciziei, se enumeră și neconstatarea faptei infracționale de care inculpata a fost recunoscută vinovată și condamnată de instanța de apel în temeiul art. 217⁴ alin. (3) lit. c) Cod penal. În acest sens, în primul rând urmează de punctat faptul că corect partea apărării a menționat că procurorul a descris în rechizitoriu o singură faptă, pe care ulterior a încadrat-o în două articole diferite, nearătând delimitativ fiecare articol căror circumstanțe de fapt se circumscrie.

Prima instanță, preluând textul rechizitoriului, a conchis asupra faptului că acesta confirmă vinovăția inculpatei doar în baza art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal, după indicii calificativi: *circulația ilegală a drogurilor, manifestată prin procurarea, păstrarea drogurilor în scop de înstrăinare și înstrăinarea ilegală a drogurilor, săvârșită în proporții deosebit de mari*, totodată, statuând că în acțiunile inculpatei nu se întrunesc elementele infracțiunii prevăzute de art. 217⁴ alin. (3) lit. c) Cod penal – *sustragerea drogurilor în proporții deosebit de mari*.

Instanța de apel, nedelimitând fapta infracțională de *circulație ilegală a drogurilor*, de cea de *sustragere a drogurilor*, a ajuns la concluzia că inculpata este vinovată pe ambele capete de acuzare. Pentru condamnarea inculpatei pe art. 217⁴ alin. (3) lit. c) Cod penal, instanța de apel a preluat motivarea expusă în apelul procurorului în acest sens. Astfel, având în vedere că, acțiunile inculpatei au fost redactate în aceeași manieră și în rechizitoriu, atât prima instanță, cât și cea de apel, reieșind din probatoriu administrat, urma să delimiteze faptele imputabile inculpatei Palaria Sv. descriind concret acțiunile întreprinse de aceasta, care se încadrează juridic în temeiul art. 217⁴ alin. (3) lit. c) Cod

penal, delimitându-le de cele ce au fost încadrate în baza art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal.

În contextul dat, se insistă pe faptul că instanța de apel urmează să-și revadă considerentele pentru care a ajuns la conchiderea despre condamnarea inculpatei pe ambele capete de acuzare, nearătând baza factologică reținută în sarcina acesteia.

O altă carență procesuală admisă de instanța de apel se referă la modalitatea formulării dispozitivului deciziei recurate: *„apelurile declarate de avocatul Darii Vl. și inculpată au fost respinse, ca nefondate, iar apelul procurorului admis, cu casarea sentinței în latura penală și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează:*

- *Palaria Sv. recunoscută vinovată în baza art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsa de 7 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în domeniul circuitului legal de droguri pe un termen de 2 ani;*

- *Palaria Sv. a fost recunoscută vinovată și condamnată în baza art. 217⁴ alin. (3) lit. c) Cod penal la 10 ani închisoare, cu amendă în mărime de 4000 unități convenționale.”*

Respectiv, din cele consemnate supra rezultă că sentința a fost desființată total în latura penală, ceea ce presupune că instanța de apel urma să pronunțe o nouă soluție în această parte, conform modului stabilit pentru prima instanță. *De facto*, instanța a dispus condamnarea lui Palaria Sv. în baza art. 217⁴ alin. (3) lit. c) Cod penal la 10 ani închisoare, cu amendă în mărime de 4000 unități convenționale și a menținut condamnarea acesteia în baza art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal, redozându-i pedeapsa, ceea ce nu presupune o casarea totală în latura penală.

Fiind consecvenți în cele expuse, se impune concluzia că instanța de apel, judecând cauza, a analizat superficial circumstanțele de fapt și de drept ale acesteia și nu a pătruns în esență, nu a efectuat o investigație eficientă în vederea clarificării tuturor circumstanțelor care au importanță pentru o justă soluționare, formulând niște concluzii nemotivate și generale cu privire la stabilirea vinovăției inculpatei în baza art. 217⁴ alin. (3) lit. c) Cod penal.

În aceste împrejurări, Colegiul penal lărgit consideră că, erorile comise nu pot fi înlăturate de către instanța de recurs în prezenta procedură, deoarece instanța de recurs nu este abilitată cu atribuții de a judeca cauza în fond, substituind instanța care a judecat apelurile cu încălcarea prevederilor legii procesual-penale.

Din atare considerente, încălcările enunțate determină incontestabil Colegiul Penal lărgit să concluzioneze asupra necesității casării integrale a deciziei instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, în cadrul căreia urmează a fi acordată o atenție sporită solicitărilor părților din apeluri, pentru adoptarea unei soluții corecte, legale și întemeiate.

În mare parte soluția de a dispune rejudecarea se bazează pe statuările Curții Europene în speța *Năvoloacă c. Moldovei (cererea nr. 25236/02)*, hotărârea din 16.12.2008, unde Curtea având a se pronunța asupra acestei cauze a considerat că chestiunile care urmau a fi hotărâte de către Curtea Supremă de Justiție nu puteau fi examinate în mod corespunzător, ca chestiuni ce țin de un proces echitabil, fără o

apreciere directă a probelor prezentate de partea apărării și partea acuzării (*a se vedea Botten v. Norway, 19 februarie 1996, §§ 52 și 53, Reports of Judgments and Decisions 1996-I și Popovici, citată mai sus, § 72*). Respectiv, având în vedere că Curtea Supremă de Justiție nu are competența să facă o examinare directă a probatoriului administrat, ea are competența de a dispune rejudecarea cauzei de către instanța ierarhic inferioară. În cazul de față echitatea cere ca Curtea Supremă de Justiție să dispună rejudecarea cauzei.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care reglementează procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe corespunzător și în strictă conformitate cu prevederile legii procesual-penale asupra tuturor circumstanțelor de fapt și de drept ale cauzei și să țină seama de cele invocate în prezenta decizie, să verifice și să aprecieze probele administrate în cauză, ținând cont de motivele casării deciziei atacate, să înlăture omisiunile admise și să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

În subsidiar, Colegiul Penal lărgit ține să evidențieze că, la rejudecarea cauzei de către instanța de apel urmează a fi verificate minuțios toate criticele expuse de inculpată și apărătorul acesteia în cererile de recurs.

8. În conformitate cu art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul Penal lărgit

d e c i d e :

Admite recursurile ordinare declarate de procurorul în procuratura de circumscripție Bălți, Liliana Pasat, de inculpata Palaria Svetlana și de avocatul Darii Vladimir în numele acesteia, casează total decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Bălți din 17 aprilie 2019, în cauza penală privind-o pe Palaria Svetlana XXXXX, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceiași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată, pronunțată integral la 10 septembrie 2019.

Președinte

Diaconu Iurie

Judecător

Catan Liliana

Judecător

Guzun Ion

Judecător

Mardari Dumitru

Judecător

Bejenaru Iurie